

[Holstein.]

næst skal vi have en Toldlov, der erstatter visse af de gældende lave Toldsatser med Forhandlingstoldsatser. Nu kan man altid diskutere, hvor mange det skal være og hvilke det skal være, der staar bare *visse*. Men er det da ikke berettiget at hævde, at hvis dette er Industriens Standpunkt, er det i Virkeligheden en Form for Tilslutning til Generaltariffen og Konventionaltariffen? Man gaar ind paa, at der skal være Forhandlingstoldsatser. Der kan være Spørgsmaal om, hvor mange der skal være, men selve Principet er anerkendt, flere eller færre, og Toldloven skal ganske anderledes specificeres. Saa er det langt mere principielt en Overgang til Konventional- og Generaltarifsystemet, end det principielt er en Akkviescering ved det bestaaende. Men i Begyndelsen har disse Mindretalsmedlemmer sagt, at de slutter sig til Kommissionens Betænkning, der sabler Generaltarif- og Konventionalsystemet ned med samme Glans, hvormed man nedsabler Maksimal- og Minimaltarifsystem. Jeg ser ikke rettere end, at der er en haabløs Modsigelse mellem disse to Standpunkter fra Industrirepræsentanternes Side. Der er i alt Fald en saadan Uklarhed, at jeg maa sige, at hvis konservative Parlamentarikere skulde sætte sig til Opgave paa dette Omraade at være Talsmænd for Industriens Repræsentanter, for det, som Industrien mener er det rigtige paa dette Omraade, har de i Sandhed en vanskelig Opgave. Naar jeg tænker paa, hvor klart og utvetydigt vore Byerhverv i 1905 — det fremgaar ogsaa af Kommissionsbetænkningen — gik ind for Overgang til et nyt Toldsystem, nye Handelstraktatsatser, og saa ser denne mærkværdige Holdning paa den ene Side og paa den anden Side, paa den ene Side, at det er udmærket, det er det bedste og det eneste betryggende, det, vi har, og paa den anden Side Advarsler og Pegepind mod Farerne ved en Fortsættelse af det bestaaende, maa jeg rigtignok sige, at hvis det var det, der skulde være Grundlaget og Vejledningen for konservativ Erhvervs- og Handelspolitik, var de Konservative i Sandhed ilde farnede.

Men jeg synes ogsaa, at der er en enkelt Modsigelse i det Standpunkt, som i øvrigt er saa klart, nemlig i det, om jeg saa maa sige, ensidige landbopolitiske Standpunkt, for hvilket det ærede Medlem Hr. Himmelstrup er en saa udmærket og indsigtfuld Advokat. Det ærede Medlem gør sig ikke skyldig i en Modsigelse med Hensyn til sit eget Standpunkt, hvad *han* vil og hvad *han* mener der skal gøres

— ganske vist i mine Øjne et overmaade ensidigt og snævert agrarisk Standpunkt; en Isolationspolitik paa det toldpolitiske Omraade, en agrarisk *isolation*-Politik, ikke en *splendid isolation*, men en udpræget *isolation*-Politik. Her er der ingen Modsigelse. Men der kommer en iøjnefaldende Modsigelse frem, da det ærede Medlem i Mindretalsbetænkningen polemiserer mod netop Industriens, om jeg saa maa sige, subsidiære eller principale Standpunkt — det skal jeg lade være usagt, men det sidste af de to Standpunkter, Industrien er Talsmand for, det, der er det mest positive og konkrete, Toldreformkravet. Det ærede Medlem siger nemlig, at det er muligt paa den bestaaende Toldtarifs Grund at gaa til Bindinger, til bundne Nedsættelser i nye Handelstraktater, og mener, at det kan være hensigtsmæssigt at benytte den gældende Toldlov paa denne Maade i nye Handelstraktater, men samtidig siger det ærede Medlem, hvor han polemiserer mod Industriens Standpunkt, at Gennemførelsen af Kompensationsatser, forhøjede Forhandlingssatser for igen at kunne sætte dem ned i Traktaterne til Brug overfor et enkelt eller enkelte Lande, vil neppe være mulig. Hvorfor ikke? Jo, af to Grunde. Den ene ligger i en Henvi- sning til Folkeforbundspolitikken paa dette Omraade — det skal jeg lade ligge. Den anden ligger i en Henvi- sning til, „at vor Indførsel fremtræder meget spredt, med Tilførsel af den samme Vare fra en Række forskellige Lande“. Ja, men saadan er jo Forholdet, hvad Løften vi har den gæl- dende Traktat og paa Grundlag af den foretager Nedsættelser, som saa bindes i en Handelstraktat, eller vi faar en ny Toldlov med Forhandlingssatser og saa binder Nedsættelserne i en Handelstraktat. Det er dog virkelig principielt akkurat det samme, saa det ærede Medlems Ar- gumentation mod Kravene om Forhand- lingssatser, Kompensationsobjekter o. s. v. er en Argumentation, som enten ingen Værdi har eller ogsaa rammer hans egen. Argumentation for at benytte den nu- værende Toldtarif til bundne Nedsættelser.

Formanden: Er det ærede Medlem ved Afslutningen af sit Foredrag?

Holstein: Ja, det skal ikke vare ret længe. Med Hensyn til den Traktat, vi her behandler, vil jeg gerne gøre nogle konkrete Bemærkninger for at vise, hvor berettiget det i Virkeligheden var fra kon- servativ Side at sige, at dette her vil vi ikke